

Predmet C-333/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

22. srpnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel București (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

30. prosinca 2019.

Tužitelj:

Berlin Chemie A. Menarini SRL

Tuženik:

Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București –
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Intervenijent:

Berlin Chemie AG

Predmet glavnog postupka

Upravna tužba kojom tužitelj Berlin Chemie A. Menarini SRL, trgovačko društvo sa sjedištem u Rumunjskoj, kojeg podupire intervenijent Berlin Chemie AG, trgovačko društvo sa sjedištem u Njemačkoj, od Curtee de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska) traži, s jedne strane, poništenje poreznog rješenja koje je donio tuženik Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Porezna uprava za porezne obveznike srednje veličine u Bukureštu – Glavna regionalna uprava za javne financije u Bukureštu, Rumunjska) koja je tužitelju naložila plaćanje dodatnog poreza na dodanu vrijednost (PDV) u iznosu od 42 461 424 rumunjska leua, kamata u iznosu od 5 855 738 rumunjskih leua i kazne zbog zakašnjenja u iznosu od 3 289 071 rumunjskog leua i, s druge strane, povrat iznosa koji je već plaćen na temelju tog poreznog rješenja.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje članka 44. druge rečenice Direktive 2006/112 i članka 11. Provedbene uredbe br. 282/2011.

Prethodna pitanja

1. Da bi se moglo smatrati da društvo koje obavlja isporuke robe na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi sjedište poslovanja, ima stalnu poslovnu jedinicu u državi u kojoj obavlja isporuku robe u skladu s člankom 44. drugom rečenicom Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i člankom 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011, je li potrebno da mu pripadaju osoblje i tehnička sredstva kojima se koristi na području potonje države ili je dovoljno da ima neposredni i stalni pristup tom osoblju i tehničkim sredstvima preko drugog povezanog društva kojim upravlja jer ima većinski udio u tom društvu?

2. Da bi se moglo smatrati da društvo koje obavlja isporuke robe na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi sjedište poslovanja, ima stalnu poslovnu jedinicu u državi u kojoj obavlja isporuku robe u skladu s člankom 44. drugom rečenicom Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i člankom 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011, je li potrebno da navodna stalna poslovna jedinica izravno sudjeluje u odlukama koje se odnose na isporuku robe ili je dovoljno da to društvo u državi u kojoj obavlja isporuku robe raspolaže osobljem i tehničkim sredstvima koji su tom društvu ustupljeni na temelju ugovorâ koji su sklopljeni s trećim društvima i koji se odnose na marketinške i regulatorne djelatnosti, djelatnosti oglašavanja, skladištenja i zastupanja, što su djelatnosti koje mogu izravno utjecati na obujam prodaje?

3. Prilikom tumačenja članka 44. druge rečenice Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članka 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011, isključuje li činjenica da porezni obveznik ima neposredni i stalni pristup osoblju i tehničkim sredstvima drugog povezanog poreznog obveznika kojim upravlja, mogućnost da se potonje povezano društvo smatra isporučiteljem usluga stalnoj poslovnoj jedinici koja je osnovana u tu svrhu?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 44. druga rečenica Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost.

Članci 10. i 11. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost.

Navedene nacionalne odredbe

Članak 133. stavak 2. Legee nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku), koja je bila na snazi do 31. prosinca 2015., u skladu s kojim „[m]jesto isporuke usluga poreznom obvezniku koji djeluje kao takav jest mjesto na kojem primatelj usluga ima sjedište svojeg poslovanja. Ako su te usluge pružene stalnoj poslovnoj jedinici poreznog obveznika smještenoj na drugom mjestu koje nije sjedište njegova poslovanja, mjesto pružanja tih usluga je mjesto gdje se nalazi stalna poslovna jedinica primatelja usluga. U nedostatku takvog sjedišta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, mjesto pružanja usluga je mjesto gdje dotični primatelj usluga ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište”, i članak 125.¹ stavak 2. točka (b) u skladu s kojim se „smatra [...] da porezni obveznik čije se sjedište poslovanja nalazi izvan Rumunjske ima poslovni nastan u Rumunjskoj ako u Rumunjskoj ima stalnu poslovnu jedinicu, odnosno ako u Rumunjskoj raspolaže osobljem i tehničkim sredstvima koji su dovoljni da bi se redovito obavljale oporezive isporuke robe i/ili usluga”.

Od 1. siječnja 2016. te odredbe nalaze se, s istim sadržajem, u članku 278. stavku 2. odnosno u članku 266. stavku 2. Legee nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Zakon br. 227/2015 o Poreznom zakoniku).

Kratki pregled činjeničnog stanja i glavnog postupka

1. Intervenijent Berlin Chemie AG društvo je sa sjedištem u Njemačkoj koje od 1996. na rumunjskom tržištu konstantno distribuira farmaceutske proizvode. To društvo u Rumunjskoj ima poreznog zastupnika te je ondje registrirano za potrebe PDV-a i kao platitelj poreza na povrat sredstava (*clawback*). Proizvodi koje intervenijent stavlja na tržište imaju odobrenje za stavljanje u promet u Rumunjskoj.
2. Intervenijent je 2007. s rumunjskim trgovačkim društvom Fildas Trading SRL sklopio ugovor koji se odnosio na skladištenje njegovih proizvoda, na temelju kojeg Berlin Chemie AG društvu Fildas Trading SRL isporučuje zalihe proizvoda kako bi osigurao njihovu stalnu dostupnost u Rumunjskoj u skladu s važećim cjenikom. Društvo Fildas Trading SRL obvezno je na odgovarajući način skladištiti intervenijentove proizvode, odvojeno od proizvoda drugih društva, voditi strogo računovodstvo u pogledu potonjih proizvoda bilježenjem prihoda i rashoda, kao i evidenciju proizvoda prema datumu isteka roka njihove valjanosti, a obvezno je i intervenijentu omogućiti provođenje nadzora, staviti proizvode na raspolaganje kupcima trećim osobama te može u vlastito ime preuzeti uskladištene proizvode kako bi ih preprodalo.
3. Društvo tužitelj Berlin Chemie A. Menarini SRL, čiji je jedini član društvo Berlin Chemie/Menarini Pharma GmbH sa sjedištem u Njemačkoj, u kojem pak intervenijent Berlin Chemie AG ima 95 % vlasništva, osnovano je 2011. sa sjedištem u Bukureštu. U skladu s osnivačkim aktom, glavno područje djelatnosti rumunjskog društva jest savjetovanje u upravljanju, osnovna djelatnost društva

jest savjetovanje u području odnosa s javnošću i komunikacija, a društvo može osim toga obavljati sporedne djelatnosti kao što su veleprodaja farmaceutskih proizvoda, poslovno savjetovanje i savjetovanje u upravljanju, djelatnosti agencije za oglašavanje, istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mnijenja.

- 4 Intervenijent i tužitelj sklopili su 1. lipnja 2011. „Ugovor o marketinškim uslugama, uslugama oglašavanja i regulatornim uslugama” koji je uređen njemačkim zakonom i kojim se rumunjsko društvo obvezalo na obavljanje svih marketinških djelatnosti potrebnih za aktivno promicanje intervenijentovih proizvoda u Rumunjskoj radi porasta potražnje za tim proizvodima u Rumunjskoj, u skladu sa strategijama i odobrenim sredstvima koje je utvrdio i donio intervenijent, te se obvezalo na uspostavljanje i održavanje kvalificirane pravne pomoći za rješavanje pitanja koji se odnose na oglašavanje, obavještanje i promociju u intervenijentovo ime i u njegovu interesu, pri čemu je također preuzelo neprekidnu i stalnu lokalnu odgovornost za poštovanje svih zakona predmetne države i unutarnjih postupaka intervenijenta kojima se uređuje oglašavanje, promocija te druga povezana pitanja i situacije.
- 5 Tužitelj je osim toga preuzeo obvezu poduzimanja svih propisanih radnji potrebnih kako bi intervenijent dobio odgovarajuća odobrenja za distribuciju proizvoda u Rumunjskoj, uključujući posredovanje prilikom ishoda registracija, potvrda i drugih upravnih odobrenja, praćenje slučajeva nepoštenog tržišnog natjecanja, povreda patenata i drugih slučajeva koji negativno utječu na djelatnost te pomoć u kliničkim ispitivanjima i u drugim aktivnostima istraživanja i razvoja.
- 6 Na temelju tog ugovora, tužitelj se obvezao osigurati odgovarajuću medicinsku literaturu i promidžbeni materijal koje je odobrio intervenijent, kako bi ih mogli upotrebljavati farmaceutski zastupnici prilikom promicanja proizvoda, a intervenijent se u odnosu na oglašavanje proizvoda koje tužitelj provodi obvezao staviti mu na raspolaganje besplatne uzorke proizvodâ, odnosno uzorke proizvoda koje tužitelj u intervenijentovo ime treba isporučiti zdravstvenim subjektima na državnom području.
- 7 Ugovorom se također predviđalo da intervenijent Berlin Chemie AG ima pravo pregledati poslovne knjige i prostore rumunjskog društva.
- 8 Za usluge koje pruža rumunjsko društvo ugovoreno je plaćanje mjesečne naknade izračunane na temelju iznosa svih stvarnih troškova koje to društvo snosi, uvećano za 7,5 % za svaku kalendarsku godinu.
- 9 Od 14. ožujka 2013. plaćanja i transakcije između tužitelja i intervenijenta provode se na temelju „ugovora o nultom saldu”, odnosno ugovora o upravljanju likvidnošću ili ugovora o objedinjenom prekograničnom vođenju računa (*effective cross border cash pooling contract*) u okviru kojeg glavni račun pripada intervenijentu, a glavna je banka Uni Credit Bank AG (Njemačka). Tužiteljev

račun jest račun „sudionika” ili „periferni” račun, a banka u kojoj je otvoren taj račun, odnosno UniCredit Tiriac Bank (Rumunjska), jest banka sudionica.

- 10 Konkretno, plaćanje usluga koje je intervenijentu pružio tužitelj provodi se na temelju sklapanja sporazumâ o prijebou računa o uslugama koje je njemačkom društvu izdao tužitelj i zajma koje je potonje društvo odobrilo rumunjskom društvu uz naknadu, pri čemu računi i zajam imaju jednaku vrijednost. Primjerak sporazuma o prijebou poslan je Banci Națională a României (Rumunjska narodna banka).
- 11 U skladu s informacijama koje je dostavio Oficiul Național al Registrului Comerțului (Državni ured za trgovački registar, Rumunjska), prosječni broj tužiteljevih zaposlenika u 2016. godini iznosio je 201, među kojima je 151 zaposlenik bio trgovački zastupnik (*Sales Representatives*).
- 12 Tužitelj je intervenijentu pružao marketinške i regulatorne usluge te usluge oglašavanja navedene u ugovoru, pri čemu je smatrao da te usluge nisu oporezive u Rumunjskoj nego u Njemačkoj, te je slijedom toga izdavao račune s nultim PDV-om.
- 13 Budući da intervenijent Berlin Chemie AG u Rumunjskoj raspolaže osobljem i tehničkim sredstvima koji su dovoljni da bi imao stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj koja se nalazi u tužiteljevu sjedištu u Bukureštu, tuženik je smatrao da su marketinške usluge, usluge promocije i odobravanja proizvoda koje je tužitelj isporučio intervenijentu u razdoblju od 1. veljače 2014. do 31. prosinca 2016. oporezive u Rumunjskoj, te je obračunao dodatnu poreznu osnovicu u iznosu od 183 763 182 rumunjska leua i donio porezno rješenje od 29. studenoga 2017. kojim su na teret tužitelja utvrđene dodatne obveze u pogledu plaćanja PDV-a, kamata i kazne zbog zakašnjenja.
- 14 Tužitelj je sudu koji je uputio zahtjev, Curtei de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu), podnio upravnu tužbu u kojoj traži poništenje navedenog poreznog rješenja i povrat iznosa koji su već plaćeni na temelju tog rješenja. Društvo Berlin Chemie AG podnijelo je zahtjev za intervenciju u potporu tužitelju, pri čemu je istaknulo da porezno rješenje o kojem je riječ izravno utječe na porezni tretman transakcija izvršenih između njega i tužitelja u dijelu u kojem se utvrđuje da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj. Sud koji je uputio zahtjev prihvatio je taj zahtjev za intervenciju.

Glavni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 15 Tuženik je smatrao da su ispunjeni uvjeti predviđeni člankom 125.¹ stavkom 2. točkom (b) Zakona br. 571/2003 odnosno člankom 266. stavkom 2. Zakona br. 227/2015 u vezi s Uredbom br. 282/2011 i da stoga intervenijent u Rumunjskoj raspolaže osobljem i tehničkim sredstvima koji su dovoljni kako bi imao stalnu poslovnu jedinu u Rumunjskoj na adresi tužiteljeva sjedišta. Osim toga, na temelju članka 133. stavka 2. Zakona br. 571/2003 odnosno članka 278. stavka 2.

Zakona br. 227/2015, mjesto isporuke usluga jest mjesto u kojem se nalazi stalna poslovna jedinica primatelja usluga, odnosno u Rumunjskoj.

- 16 Tuženik je te zaključke temeljio na različitim okolnostima, među kojima je i činjenica da je intervenijent jedini tužiteljov klijent. Osim toga, iz činjenice da se ugovorom iz 2011. tužitelj obvezao na pružanje marketinških usluga njemačkom društvu i iz činjenice da u skladu sa svojom organizacijskom strukturom tužitelj među svojim zaposlenicima ima 151 trgovačkog zastupnika proizlazi da je cilj poslova koje uglavnom obavljaju tužiteljevi zaposlenici povećanje odnosno dobivanje narudžbi za farmaceutske proizvode koje na tržište stavlja intervenijent Berlin Chemie AG.
- 17 Tuženik je smatrao da njemačko društvo ima pristup tehničkim sredstvima u Rumunjskoj, konkretno tužiteljevim tehničkim sredstvima (računalu, operativnim sustavima, motornim vozilima) koja su kupljena novcem njemačkog društva. Međutim, tužitelj je tvrdio da mu ta sredstva pripadaju i da nije relevantno jesu li ona kupljena novcem koji je posudio od njemačkog društva i za koji plaća kamate.
- 18 Tuženo porezno tijelo utvrdilo je da poslovi koje obavljaju tužiteljevi zaposlenici također obuhvaćaju primanje i upućivanje intervenijentu narudžbi farmaceutskih proizvoda rumunjskih veleprodajnih distributera kao i sastavljanje intervenijentovih računâ i njihovo upućivanje njegovim klijentima te da su tužiteljevi zaposlenici i dalje povezani i s društvom Fildas koje skladišti proizvode koje njemačko društvo intervenijent stavlja na tržište. Tužitelj tvrdi da odluku o isporuci farmaceutskih proizvoda donosi njemačko društvo i navodi da su djelatnosti koje obavlja samo pomoćne i administrativne djelatnosti čiji je cilj olakšavanje komunikacije i prevladavanje jezičnih prepreka te da njegovi zaposlenici nisu ovlašteni preuzimati obveze za njemačko društvo. Osim toga, prema njegovu mišljenju, primanje narudžbi distributera upućenih intervenijentu i intervenijentovih računâ upućenih distributeru posao je tajništva odnosno računovodstva, koji nije relevantan za postojanje stalne poslovne jedinice, a u tu svrhu nije dovoljna ni upotreba poštanske adrese.
- 19 Ostale okolnosti koje tuženik smatra relevantnim za postojanje stalne poslovne jedinice odnose se na činjenicu da je tužitelj intervenijentu pružio regulatorne usluge koje se odnose na farmaceutske proizvode koje intervenijent prodaje na rumunjskom tržištu te da je intervenijent odredio jednog zaposlenika tužitelja za rješavanje pitanja koja se odnose na farmakovigilanciju. Tužitelj smatra da ni te okolnosti nisu dovoljne za postojanje stalne poslovne jedinice jer prvonavedene usluge može pružati bilo koje drugo društvo.
- 20 Tuženik je također istaknuo da su se tijela nadležna za provođenje inventure proizvoda koje na tržište stavlja intervenijent i koji se nalaze u skladištima društva Fildas sastojala od tužiteljevih zaposlenika. Međutim, tužitelj ističe da su njegovi zaposlenici samo obavljali administrativne poslove koji se odnose na pojednostavnjenje komunikacije, s obzirom na to da zaposlenici društva Fildas u navedenom skladištu ne znaju engleski jezik, te da je inventura provedena u

prisustvu intervenijentova zaposlenika koji je doputovao iz Njemačke u Rumunjsku upravu u tu svrhu.

- 21 Tuženik je također istaknuo da je tužitelj odlučio uništiti određene lijekove, dok je tužitelj tvrdio da je uništio samo uzorke koji su u njegovu vlasništvu, a ne proizvode koji pripadaju intervenijentu i koji se skladište u Rumunjskoj.
- 22 Prema tuženikovu mišljenju, tužitelj je također ugovorio usluge oglašavanja i unapređenja prodaje s ciljem promicanja proizvoda koje na rumunjsko tržište stavlja intervenijent te je organizirao i sudjelovao na događanjima kako bi promovirao intervenijentove farmaceutske proizvode, odnosno događanjima u okviru kojih je zdravstvenim djelatnicima nudio uzorke tih proizvoda. Tužitelj je lokalni zastupnik nositeljâ odobrenja za stavljanje u promet proizvoda koje u Rumunjskoj na tržište stavlja intervenijent Berlin Chemie AG.
- 23 Porezno tijelo također je istaknulo da je tužiteljevo porezno računovodstvo podijeljeno u troškovne centre od 25 proizvoda koje intervenijent stavlja na tržište u Rumunjskoj, pri čemu se ti proizvodi prenose u račune, te da je tužitelj aktivni član Rumunjske udruge međunarodnih proizvođača lijekova, iako na rumunjskom državnom području ne proizvodi i ne stavlja na tržište lijekove. Tužitelj ni te okolnosti ne smatra relevantnim te, s jedne strane, opravdava organizaciju svojeg poreznog računovodstva postojanjem odobrenih sredstava za promicanje svakog proizvoda i poštovanjem međunarodnih računovodstvenih standarda i, s druge strane, tvrdi da je obavljanje bilo kakve djelatnosti u farmaceutskom području dovoljno kako bi se postalo članom navedene udruge.

Kratki pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 24 Sud koji je uputio zahtjev ističe da, s obzirom na to da treba utvrditi mjesto oporezivanja marketinških usluga, usluga oglašavanja i regulatornih usluga koje je tužitelj pružao intervenijentu i ispitati ima li njemačko društvo intervenijent stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj, ishod glavnog postupka ovisi o tumačenju članka 44. druge rečenice Direktive 2006/112 i članka 11. Uredbe br. 282/2011.
- 25 Što se tiče relevantnih nacionalnih odredbi, kojima se postojanje stalne poslovne jedinice u Rumunjskoj uvjetuje raspoloživošću osoblja i tehničkih sredstava u toj zemlji koji su dovoljni kako bi se redovito obavljale isporuke robe i/ili redovito pružale oporezive usluge, taj sud ističe da se tekst tih odredbi relativno razlikuje od teksta članka 11. Uredbe br. 282/2011 u skladu s kojim „stalni poslovni nastan” znači svaki poslovni nastan, osim poslovnog nastana poduzeća navedenog u članku 10. te uredbe, koji ima dostatan stupanj stalnosti i primjerenu strukturu osoblja i tehničkih sredstava koji mu omogućuju primanje i korištenje usluga koje su mu dostavljene za vlastite potrebe.
- 26 Sud koji je uputio zahtjev navodi niz presuda Suda, odnosno presude Welmorey (C-605/12), Commissioners of Customs and Excise/DFDS (C-260/95), Daimler i Widex (C-318/11 i C-319/11), TGE Gas Engenering (C-16/17), ARO

Lease/Inspecteur der Belastingdienst Grote Ondernemingen te Amsterdam (C-190/95), RAL (Channel Islands) i dr. (C-452/03), WebMindLicenses (C-419/14), Faaborg-Gelting Linien/Finanzamt Flensburg (C-231/94), Berkholz/Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt (C-168/84), E.ON Global Commodities (C-323/12), Planzer Luxembourg (C-73/06) i FCE Bank (C-210/04) koje se, međutim, odnose na činjenične i pravne situacije koje se razlikuju od situacija u ovom slučaju, što je razlog zbog kojeg taj sud ima dvojbe u pogledu tumačenja članka 44. druge rečenice Direktive 2006/112 i članka 11. Uredbe br. 282/2011.

- 27 Osim toga, čini se da se u ranijoj sudskoj praksi Suda ne razmatra ni relevantnost pružanja marketinških usluga u svrhu postojanja stalne poslovne jedinice, s obzirom na to da te marketinške usluge podrazumijevaju obavljanje složenih djelatnosti koje su prilično usko povezane s djelatnostima prodaje robe koje mogu utjecati na rezultate gospodarske djelatnosti.
- 28 Što se tiče prvog pitanja, sud koji je uputio zahtjev ističe da, iako je porezno tijelo smatralo da intervenijent Berlin Chemie AG ima stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj s obzirom na osoblje i tehnička sredstva kojima raspolaže tužitelj, tj. društvo koje je osnovano u skladu s rumunjskim pravom i kojim upravlja intervenijent te s kojim je potonji sklopio ugovor na temelju kojeg mu se pružaju isključivo marketinške usluge, usluge oglašavanja i regulatorne usluge koje su usko povezane s produljenom i stalnom gospodarskom djelatnošću koju on obavlja u Rumunjskoj, navedeno osoblje i tehnička sredstva pripadaju, barem formalno, rumunjskom društvu koje je osnovano upravo zbog pružanja navedenih usluga.
- 29 Osim toga, budući da tužitelj nema drugih klijenata, čini se da je intervenijentov pristup njegovim sredstvima neposredan i stalan.
- 30 U tim okolnostima, sud koji je uputio zahtjev pita se omogućuje li navedena situacija zaključak da intervenijent ima stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj ili je potrebno da mu izravno pripadaju osoblje i tehnička sredstva o kojima je riječ. Naime, ako osoba može prenijeti oporezivanje usluga iz jedne države članice u drugu jednostavnim pokrićem vlastite potrebe za osobljem i tehničkim sredstvima, koji su potrebni za obavljanje gospodarskih djelatnosti u drugoj državi članici, na temelju ugovora sklopljenih s društvima koja su posebno osnovana u svrhu pružanja tih usluga, to može potaknuti zlouporabe.
- 31 Budući da tužitelj nije podružnica njemačkog društva, ova situacija razlikuje se od situacije u predmetu Commissioners of Customs and Excise/DFDS (C-260/95) u kojem je Sud donio presudu, a koja se odnosila na posebnu situaciju putničkih agencija.
- 32 Situacija se razlikuje i od situacije u pogledu koje je donesena presuda Welmory (C-605/12), u kojoj su društva bila neovisna, dok u ovom slučaju intervenijent ima kontrolni udio u tužitelju i isključivo ostvaruje korist od njegovih sredstava.

- 33 Što se tiče drugog pitanja i tužiteljeve tvrdnje prema kojoj su pružene usluge samo administrativne i pomoćne usluge koje nisu relevantne za tumačenje članka 44. druge rečenice Direktive 2006/112 i članka 11. Uredbe br. 282/2011, sud koji je uputio zahtjev ističe da se situacija u predmetnom slučaju razlikuje od situacije u predmetima u kojima je Sud donio presude ARO Lease/Inspecteur der Belastingdienst Grote Ondernemingen te Amsterdam (C-190/95), Berkholz/Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt (C-168/84), Welmory (C-605/12) i Planzer Luxembourg (C-73/06).
- 34 Sud koji je uputio zahtjev navodi da ima dvojbe u pogledu toga mogu li se marketinške usluge koje je pružio tužitelj, i koje ne treba miješati s uslugama oglašavanja, smatrati samo administrativnim i pomoćnim djelatnostima, s obzirom na to da se čini da su te usluge usko povezane s gospodarskom djelatnošću koju obavlja njemačko društvo u Rumunjskoj, odnosno s prodajom farmaceutskih proizvoda, i da izravno utječu na isporuku tih proizvoda u Rumunjskoj.
- 35 Međutim, iako tužiteljevi zaposlenici sami ne donose stvarnu odluku o prodaji intervenijentovih farmaceutskih proizvoda na rumunjskom državnom području, tužiteljeva organizacijska struktura obuhvaća 150 trgovačkih zastupnika (*Sales Representatives*) i jednog voditelja prodaje (*Sales Manager*), što pokazuje da je njihova djelatnost usko povezana s primanjem narudžbi za intervenijentove proizvode. Tužiteljevi zaposlenici također su uključeni u prijenos narudžbi klijenata intervenijentu, tako da se njihova djelatnost odnosi na prodaju farmaceutskih proizvoda.
- 36 Što se tiče trećeg pitanja, sud koji je uputio zahtjev ističe da se tužiteljeva obrana temelji na argumentu da su on i intervenijent zasebne pravne osobe koje se ne mogu smatrati cjelinom u gospodarskom smislu te da okolnosti koje je tuženik uzeo u obzir kako bi dokazao da intervenijent ima stalnu poslovnu jedinicu u Rumunjskoj nisu relevantne.
- 37 Stoga, iako društvo tužitelj nije osnovano kao podružnica ili društvo kći njemačkog društva, sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe u pogledu mogućnosti da se ta dva društva smatraju jednom pravnom osobom i s obzirom na intervenijentov kontrolni udio u temeljnom kapitalu, povezanost između tužiteljeve djelatnosti i djelatnosti prodaje intervenijentovih proizvoda, isključivost usluga koje pruža tužitelj i intervenijentovo pravo da pregleda tužiteljeve poslovne knjige i prostore.
- 38 Situacija u predmetnom slučaju razlikuje se od situacije u pogledu koje je Sud donio prethodno navedene presude jer tužitelj nije intervenijentova podružnica ili društvo kći, ali nije ni neovisan o intervenijentu.
- 39 Stoga, sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe u pogledu toga da ista pravna osoba istodobno može biti stalna poslovna jedinica druge pravne osobe i pružatelj usluga za stalnu poslovnu jedinicu osnovanu u tu svrhu.